

som det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Richelieu), vil han ikke længere opretholde sin Begrundelse for dette Ændringsforslag. Jeg tror, at det ærede Medlem for 2den Kreds i høj Grad har Ret i sin Opfattelse af disse Mænds Betydning for Erhvervet. Jeg har imidlertid i Anledning af de Udtalelser, som det ærede Medlem for 8de Kreds har fremsat, væsentlig beskæftiget mig med det Spørgsmaal, i hvilken Grad de var fast knyttede til den Side af Erhvervet, som havde Betydning for det foreliggende Lovforslag, og det maa være det, som har givet det ærede Medlem Anledning til hans Misforstaaelse af min Opfattelse. Den Bitterhed, som han har sporet i mine Udtalelser, har, hvis den har været til Stede, været vendt imod dette Ændringsforslag og ikke mod nogen Person.

Maa jeg endelig blot til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Richelieu) sige, at naar han mener, at Spørgsmaalet her drejer sig om ikke at tage fra Landkommunerne og ikke at stille sig udelukkende paa Bykommunernes Standpunkt, saa er de Kommuner, der her er Tale om, aldeles ikke Landkommuner i den Forstand, hvori man ellers bruger Udtrykket. Det er Villakommuner, der her er Tale om. Vi drøfter ikke i Øjeblikket Spørgsmaalet om den mellemkommunale Beskatning i det hele taget, men Spørgsmaalet om dette særlige Ændringsforslag, Ændringsforslag Nr. 1, og det vedrører først og fremmest Villakommunerne og slet ikke Landkommunerne, det vedrører de omkring alle de store Byer opstaaende Kommuner, hvortil en Del af Befolkningen flytter ud, ogsaa fordi de byder dem et Skattely.

Niels Rasmussen: Jeg tør sikkert gaa ud fra, at det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) i sin Udtalelse har sigtet til mig. Det ærede Medlem undrede sig over, at en Repræsentant for København kunde være med til de her stillede Ændringsforslag. Det skal det ærede Medlem ikke undre sig saa højlig over. Det er dog bemærkelsesværdigt, at hver Gang der her paa Rigsdagen har foreligget Forslag til Skattelove, dette taget i al Almindelighed, men til Erhvervsskattelove i Særdeleshed, er der en mere end paafaldende Uenighed om disse Lovforslags Fortræffelighed. Ikke

alene mellem Partierne, men ogsaa mellem Medlemmer indenfor de forskellige Partier er der en saa fuldkommen Uenighed, at man nærmest kan kalde det Kaos, jeg havde nær sagt, at det er lige ved at se ud til at være noget af en Tilfældighed, om et Parti eller et enkelt Medlem kommer til at staa paa den ene eller den anden Side. For mit eget Vedkommende er jeg klar over, hvor jeg staar. Med Hensyn til Erhvervsskatten paa det Grundlag, der hidindtil har været bygget paa, forholder det sig saaledes, at ændres der lidt til den ene Side, kan en eller flere Kommuner eller en Gruppe af Kommuner paaberaabe sig, at de har lidt Skade derved, og ændres der lidt til den anden Side, er der maaske en endnu større Gruppe af Kommuner, der med større Ret paaberaaber sig, at nu har de lidt Skade. Jeg søger for en Del Grunden til dette i, at Loven hviler paa et ganske irrationelt Grundlag, i alt Fald paa et saadant Grundlag, at man ikke kan sige, at der efter almenmenneskelig Opfattelse er ydet blot nogen Retfærdighed, men det er ganske tilfældigt, hvorledes Loven kommer til at virke, det har vi set navnlig gennem de mange Udtalelser, der er fremkommet fra Foreninger omkring i Landet og fra de Deputationer, som gentagne Gange har haft Foretræde dels for de højtærede Ministre og dels for paagældende Udvalg. Ved et Lovforslag som dette, der har en fuldkommen midlertidig Karakter, bør man være varsom med at bygge videre ved at foretage indgribende Ændringer, som forandrer noget i det Grundlag, hvorpaa Loven hviler. Hvis Lovforslaget bliver vedtaget i den Skikkelse, det fik ved anden Behandling, kan Fredriksberg Kommune, som paavist, med fuld Ret paaberaabe sig, at den er endogsaa i høj Grad skadelidt. At det kommer min Hjemstedskommune til gode, kan i og for sig være ganske behageligt, men det er alligevel af den Slags Behageligheder, jeg ikke sætter særlig højt. København er neppe den Kommune, som i dette Forhold er daarligst stillet. Hvis Lovforslaget bliver ophøjet til Lov, tror jeg ikke, at Københavns Kommunes Stilling bliver ringere med Hensyn til dens Skatteindtægt, men vi maa ikke overse, hvad der gentagne Gange i de senere Aar er anført under Skattedebatter, at København forud for de fleste